

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3080/2019
23.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца Слађанке Милошевић из Београда, представника синдиката запослених у правосудним органима Србије, чији је пуномоћник Милош Влаховић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Основни суд у ..., коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 број 1706/18 од 17.04.2019. године, на седници одржаној дана 23.10.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 број 1706/18 од 17.04.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2264/16 од 22.02.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да је АА, дана 01.09.2016. године, по сили закона, засновала радни однос на неодређено време код туженог на радно место референт за ... пословање, при чему је констатовано да ова пресуда земењује решење о заснивању радног односа на неодређено време. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 број 1706/18 од 17.04.2019. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је тужбени захтев одбијен као неоснован и обавезан је тужилац на накнаду трошкова поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18) па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, АА у радном односу је код тужене у Основном суду у ... на одређено време почев од 01.03.2014. године на радном месту референта за ... пословање, а све по основу решења тужене која су доношена на период од по шест месеци почев од 01.03.2014. године. Како АА обавља послове на радном месту за ... пословање у звању референта које радно место је предвиђено Правилником у унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Основном суду у ... од 15.01.2016. године и 30.01.2014. године, при чему ради од 01.03.2014. године код тужене до данас на одређено време на истим пословима, а због повећаног обима посла, првостепени суд налази да ангажман АА има карактер радног односа на неодређено време и то од дана када је иста ступила на рад, због чега је, на основу одредби члана 37. став 6. и 37. став 2. Закона о раду, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиоца.

Апелациони суд у Београду је својом одлуком Гж број 1706/18 од 17.04.2019. године преиначио првостепену одлуку, указујући на то да су запослени у државним органима у посебном режиму радних односа који је прописан првенствено Законом о државним службеницима, а да се Закон о раду примењују једино у случају када нека питања нису регулисана посебним законом. Сходно наведеном, а с позивом на одредбу члана 63. Закона о државним службеницима, другостепени суд је преиначио првостепену одлуку и одбио тужбени захтев, констатујући да радни однос АА, који је заснован без интерног или јавног конкурса, не може да прерасте у радни однос на неодређено време.

Правилно је другостепени суд применио материјално право, када је преиначио првостепену одлуку и одбио тужбени захтев тужиоца.

Ревизијским наводима тужиоца не доводи се у питање правилност другостепене одлуке.

Наиме, тужилац у ревизији указује на услове који морају бити испуњени да би дошло до промене радноправног статуса лица које је запослено на одређено време у статус лица запосленог на неодређено време, те указује на то да Закон о раду прави разлику између правне промене, која наступа онда када запослени остане да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за које је уговор на одређено време закључен, односно правне фикције, према којој радни однос закључен на одређено време ван случајева када је то по закону могуће, заправо представља радни однос на неодређено време почев од самог ступања запосленог на рад.

Међутим, независно од дистинкције на коју тужилац указује у ревизији, АА је запослена на радном месту референта у Основном суду у ..., што значи да се на њу примењује Закон о државним службеницима („Службени гласник РС“ број 79/05...99/14). Овај закон у члану 63. став 3. прописује да радни однос на одређено време не може да прерасте у радни однос на неодређено време, изузев приправнику, када положи државни или посебан стручни испит. Како је АА засновала код тужене радни однос на одређено време, без интерног и јавног конкурса, у складу са чланом 63. став 2. Закона о државним службеницима, овако

заснован радни однос не може да прерасте у радни однос на неодређен време, па је правилно тужбени захтев одбијен као неоснован.

Имајући изнето у виду, одлучено је као у изреци применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

Како је ревизија тужиоца одбијена као неоснована, то је одбијен његов захтев за накнаду трошкова на име састава ревизије.

Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић